

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 54 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Alders- og Invaliderentnydere.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2445; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 61).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Josiassen: Det Lovforslag, som vi her behandler, vil uden Tvivl blive hilst med den største Tilfredshed af Landets Alders- og Invaliderentnydere samt kronisk syge, der jo ogsaa falder ind under Loven.

Som i Gaar fremhævet af den højtærede Arbejds- og Socialminister skyldes Lovforslagets Fremsættelse først og fremmest Prisstigningen paa Livsfornødenheder, og selv om der saavel i Fjor som i indeværende Aar er gennemført Love, der tager Sigte paa at yde de paagældende økonomisk Støtte, maa det erkendes, at Rentenydernes Indtægter er afmaalt og begrænset i Henhold til Lovens Satser.

Lovforslaget er klart affattet og gaar ud paa at yde et midlertidigt Tillæg til Rentenydere i Halvaaret 1. Oktober 1940—31. Marts 1941. Landet er som bekendt delt i tre Grupper: Hovedstaden, Købstæderne og Landkommunerne, og Tillægget er henholdsvis for enlige samt for Ægtepar, naar kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, 36 Kr., 30 Kr. og 24 Kr., og for Ægtepar, naar begge Ægtefæller oppebærer Rente, 60 Kr., 54 Kr. og 42 Kr. Det foreslaas, at Tillægget for November Maaned skal ydes med $\frac{1}{3}$ og ved hver af de paafølgende Maaneders Udbetaling med $\frac{1}{6}$.

I Lovforslagets § 2, Stk. 1, er anført de Aldersrentnydere, som ikke kan komme i Betragtning. Det skal jeg ikke røre ved, da enhver kan læse sig til det.

I samme Paragrafs Stk. 2 anføres, hvortil man kan indsende Klage i Tilfælde af, at nogen skulde nægte Rentenyderne den Hjælp, der i Henhold til Loven tilkommer dem.

Lovforslagets § 3 omhandler Refusionsbestemmelserne, hvilket ikke mindst for Kommunernes Vedkommende er af Interesse. I denne Paragrafs Stk. 2 hedder det:

„I særlige Tilfælde kan Finansministeren bestemme, at der ydes Kommunerne et særligt Forskud paa den dem tilkommende Refusion fra Statskassen og Tilskuddet fra den fælleskommunale Udligningsfond.“

Jeg hilser dette med Tilfredshed. Selv om man maaske kan sige, at det ikke er store Beløb, det drejer sig om, er det ikke uden Betydning, at der kan opnaas Forskud fra Statskassens og Udligningsfondens Side, navnlig for de Kommuner, hvis Budget er haardt anspændt — og dem er der ikke saa faa af under de nuværende Forhold.

Udgifterne ved Lovens Gennemførelse er anslaaet til 5,79 Mill. Kr., som fordeler sig med 3,63 Mill. Kr. paa Staten, 0,40 Mill. Kr. paa Opholdskommunerne, 1,11 Mill. Kr. paa Refusionsforbundet og 0,65 Mill. Kr. paa den fælleskommunale Udligningsfond.

Den højtærede Minister henstillede til det høje Ting at behandle Lovforslaget med Velvilje og gennemføre det hurtigt. Jeg skal i den Anledning tilsige mit Partis Støtte til, at Ministerens Ønske kan blive opfyldt. Sluttelig vil jeg ikke alene bringe den højtærede Arbejds- og Socialminister en Tak for Lovforslagets Fremkomst, men tillige takke den samlede Regering for den Forstaaelse, den har lagt for Dagen over for Landets Rentenydere under disse alvorlige og vanskelige Tider.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtig Gennemførelse her i Tinget, men da jeg er blevet gjort opmærksom paa, at man fra anden Side kunde ønske en meget kort Udvalgsbehandling, skal jeg paa et senere Tidspunkt tillade mig at fremkomme med Forslag om Nedsættelse af Udvalg.

Bækgaard: Jeg skal straks sige, at jeg paa mit Partis Vegne fuldt ud kan anbefale Lovforslaget. Navnlig med Henblik paa de helt ubemidlede mener jeg, at Lovforsla-